

lysninger. Udvalget skal tilraade at bevilge denne Sum foreløbig af Kongerigets Kasse, for at ikke de Paagjældende skulle komme til i længere Tid at savne denne Understøttelse, der maa ansees for nødvendig for dem, men det er ikke ved det Fremførte blevet overbevist om Nødtigheden af at overføre denne Udgift paa Kongerigets Finantsfer. Det maa derimod henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at denne Sum ved den i Anmærkningerne citerede allerhøieste Resolution blev paalagt Postkassen, hvorfor man maa vente, at den vil blive Kongerigets Finantskasse refunderet.

I sin sidste Indstilling til Regjeringen angaaende Islands Forfatningsforhold er Althinget efter en Motivering, som Udvalget albeles har aaset fra og ikke skal tillade sig at udtale nogen Dom om, fremtraadt med allerunderdanigst Bøn om, at Hans Majestæt vilde foretage de fornødne Skridt, for at Island kan faae sin egen Administration, besluttende Folkerepresentation og øverste Domstol. Det har fremhævet det Urigtige i, at enhver Sag, selv den meest ubetydelige, naar den har en offentlig Charakter, skal endelig afgjøres i Danmark, der ligger 300 Mile fra Island. Det har derhos navnlig gjort opmærksom paa, at det ikke staaer i den danske Regjerings Magt, saaledes som Forholdene nu ere ordnede, tilbørligt at kontrollere Opperørighederne i Island, og at det maa ansees for uheldigt, at Regjeringen modtager saa godt som alle sine Oplysninger kun fra Embedsmænd.

Udvalget ønsker ikke at høre nogen Formening om, hvorledes disse Forhold bør ordnes og Manglerne afhjælpes, men det maa ligesom flere tidligere Udvalg „udtale og ønske stærkt at betone, at det er høist vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Folkethingets Finantsudvalg at undersøge og bedømme de Forbringinger, der fra Island og i dette Lands Interesse stilles til Finantserne,“ og at det derfor maa antage det for heldigt, om den nuværende Afgjørelsesmaade blev forandret.